

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

«Estimaràs el teu Déu... i el teu proïsme com a tu mateix»

Aquestes paraules són el lema escollit enguany per la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que, si Déu vol, començarà el proper dijous i es clourà el dijous 25 de gener amb la Pregària de Vespres que tindrem a la Catedral juntament amb els representants d'altres esglésies i confessions cristianes presents en el territori diocesà.

En aquesta ocasió la preparació dels recursos i materials per aquesta setmana intensa de pregària han estat demanats pel Dicasteri per a la Promoció de la Unitat dels Cristians i la Comissió de Fe del Consell Mundial d'Església a un equip ecumènic de Burkina Faso i amb la col·laboració de la comunitat *Chemin Neuf*. Aquests textos es fan ressò de la situació política i social inestable d'aquell país, amenaçat per la guerra i amb la pèrdua de cohesió social i dels valors comuns del poble.

Sobre l'ecumenisme, el Sínode dels Bisbes ha reafirmat, una vegada més, la importància d'aquest treball en l'Església Catòlica i les altres esglésies i confessions cristianes. A la vegada, en les aportacions fetes des de les diferents diòcesis, també s'ha deixat constància que cal enfortir aquest treball, especialment entre la gent més jove.

A les «Orientacions Pastorals de la diòcesi» per aquests propers anys, he recordat que «hem de tenir present també en aquest treball el compromís ecumènic. En aquest sentit, hauríem de procurar trobar sinergies i possibilitar col·laboracions en molts aspectes que compartim a més de la fe en Jesucrist, aspectes com són el valor i la defensa de la vida i la dig-

nitat de la persona humana, i la lluita contra la secularització que ens afecta a tots».

A la nostra diòcesi tenim una llarga tradició de treball ecumènic a través de diverses plataformes i grups de reflexió en diverses ciutats i amb iniciatives ben diverses com les accions que duu a terme el grup Cristians per Terrassa, a l'arxiprestat de Terrassa, i també un programa de ràdio ecumènic a Rubí, o la recollida solidària d'aliments a Sabadell, entre moltes altres iniciatives.

Fruit d'aquesta bona relació existent entre responsables i membres de les diverses entitats cristianes ha estat per exemple la invitació que ens van fer des de l'Església Unida de Terrassa per participar en un curs de lideratge el passat mes de novembre, en el qual vaig tenir l'oportunitat de participar en alguna sessió, juntament amb alguns preveres i seminaristes. L'experiència va resultar enriquidora pel nivell

de les aportacions i conferències i pel fet que es va posar de manifest que, davant reptes que ens són comuns, podem treballar junts per tal d'afrontar-los i esdevenir d'aquesta manera una expressió d'aquella unitat tan desitjada que el Senyor demana en el context del Sant Sopar: «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21).

Us convido a tots, doncs, a prendre'ns amb la importància que pertoca aquesta setmana de pregària. Tinguem present aquesta intenció en les diverses celebracions de les parròquies, comunitats i associacions. Tinguem-ho present també en la nostra pregària personal. I demanem a Déu que ens obri més els ulls per trobar camins de cooperació i col·laboració en aquells àmbits en els quals avançar junts pot ser una realitat i expressió de l'estimació a Déu i als altres.

ENTREVISTA

Corrent aglutinador

GIORGIO CHEVALLARD (1950-2024)

Dissabte 3 de febrer, a les 9.30 h, es presenta a la Universitat Abat Oliba (c/ Bellesguard, 30. Barcelona) el Corrent Social Cristià (www.elcorrent.cat), un moviment format per laics que pretén transformar la societat actual «per fer-la més lliure i més justa». Proposa «la renovació social, cultural i política, promovent els principis i els valors de l'humanisme social cristià en tots els aspectes i sectors de la vida per construir una civilització basada en la veritat i l'amor; neix per intervenir a l'espai públic», assegura Giorgio Chevallard, responsable de comunicació del Corrent, traspasat aquest 1 de gener.

Per què es crea el Corrent?

Considerem que la societat s'està desfent, perquè creix la desesperança, la frustració i el rebuig al món de la política, i la ineficàcia de les institucions públiques. Creix l'individualisme, que accentua les crisis —perquè som éssers socials—: necessitem viure en una veritable comunitat, que ara la cultura de la desvinculació ha destruït. Som portadors d'esperança si actuem plegats pel bé comú.

Amb quins objectius?

Volem fer-nos presents perquè la concepció cultural cristiana i les aplicacions de l'humanisme cristià aporten les respostes necessàries a la *polycrisi* que vivim. Volem ser una presència social a nivell cultural, mediàtic, i també polític. No volem fer un partit, però volem influenciar positivament la política. Som laics que viuen la seva responsabilitat en construir un món més just i respectuós, cercant el bé comú.

Pretén ser una entitat aglutinadora?

Certament. Hi ha gent de realitats i moviments diferents. No volem substituir cap carisma a l'Església; tots són necessaris. Però el fet d'anar cadascú pel seu compte no ajuda. Cal ajuntar-nos per tenir força. Volem que la nostra acció neixi de la fe, de la comunió viscuda entre nosaltres. Prou sabem que sense Ell no podem fer res!

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Retorn familiar al Pare

M'explicava un sacerdot amic l'impacte que va rebre arrel de la confessió d'una nena, a la darrera Jornada Mundial de la Joventut, celebrada el passat estiu, a Portugal: «Jo era en un dels molts confessionaris habilitats per atendre els participants en la Jornada. Veig apropar-se una nena d'uns nou, deu anys. Parla, discuteix més aviat, amb un home que deu ser el seu pare i que sembla enfurismat. Finalment la nena s'apropa i em diu: "Em vull confessar. El meu pare diu que ho farem un altre dia però jo ho vull fer ara i després anar a la missa del Papa i combregar!". I així ho fa, amb la senzillesa i bona voluntat pròpia dels infants i amb la seriositat de qui sap que participa de quelcom important, rebre el perdó del Pare. En acabar s'acomia i marxa. Aquí comença la meva sorpresa quan una dona s'apropa al confessionari i em diu: "Soc la mare de la nena que s'acaba de confessar. El meu marit —el pare de la nena— i jo hem refredat la nostra relació amb Déu, la pregària personal i familiar, la pràctica dominical... Sabem que no està bé però la deixadesa ens ha dominat i, avui, ens era més

fàcil no confessar-nos, no estàvem disposats a fer-ho però... si la nostra filla ho ha fet, jo també ho puc fer. La mare es confessà i després el pare i un germà més gran, adolescent, que li digué al mossèn: "Els nostres pares mai ens han parlat massa de Déu i darrerament menys. Semblava que els interessava poc. Penso que la meva germana, preparant-se per la primera comunió, ha estat instrument de l'Esperit Sant per desvetllar la presència de Déu a la nostra família". «Però és molt teu donar el perdó; per això mereixes que et venerin» (Sl 130,4).

La insistència d'aquesta nena inicià un camí de retorn al Pare. Cercant l'amistat de Jesús en el sagrament de la reconciliació, el va fer irrompre en la seva família altra vegada. «Que n'és, de gran, la misericòrdia del Senyor! Que gran, el seu perdó, per als qui acudeixen a ell!» (Sir 17,29).

Retornaren al seu país d'origen sentint-se pecadors perdonats, reconciliats amb Déu Pare, sentint-lo proper, reconciliats entre ells. La gràcia de Déu inundà les seves vides.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ciencia, tecnología, paz

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

La Unesco, en una resolució de hace poco más de cinco años, en asociación con el Consejo Internacional de Filosofía y Ciencias Humanas, fijó que cada 14 de enero celebremos el Día Mundial de la Lógica.

Así, pues, en la jornada de hoy, podemos recordar la función de la lógica en el desarrollo. Ella guía en el discernimiento de lo verdadero de lo falso, desarrolla la filosofía, las ciencias y la tecnología. Posee un lenguaje común que nos permite conocernos y unirnos, puede contribuir a una cultura de paz, diálogo y entendimiento mutuo, cimentada en el avance de la educación y la ciencia.

En el mensaje para la celebración de la 57 Jornada Mundial de la Paz, el Santo Padre, entre otros importan-

tes temas, nos habla sobre «el progreso de la ciencia y de la tecnología como camino hacia la paz. La inteligencia es expresión de la dignidad que nos ha dado el Creador al hacernos a su imagen y semejanza (cf. Gn 1,26) y nos ha hecho capaces de responder a su amor a través de la libertad y del conocimiento».

Asimismo, afirma el Papa que el progreso de la ciencia y de la técnica, cuando ayuda a un mejor orden de la sociedad, a la libertad y a la comunión fraterna, perfecciona a la persona y transforma el mundo.

Pidamos a María, Reina de la Paz, que con la defensa de la dignidad humana y del sentido fraterno, fortalezcamos la base de un desarrollo técnico-científico dirigido a la consecución de la paz y del bien común.

Lectures de la missa diària i santoral

15. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.)

[1Sa 15,16-23 / Sl 49 / Mc 2,18-22]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, mr.; santa Secundina, vg. i mr.; sant Francesc Fernández Capillas, prev. dominicà i mr.; beat Jaume de Villa, rel. servita.

16. ■ Dimarts [1Sa 16,1-13 / Sl 88 / Mc 2,23-28].

Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i mr.; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscilla (s. I), matrona romana; sant Berard, prev. franciscà i mr.

17. □ Dimecres [1Sa 17,32-33.37.40-51 / Sl 143 / Mc 3,16].

Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca. Santa Leonilda, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dijous [1Sa 18,6-9; 19,1-7 / Sl 55 / Mc 3,7-12].

Sant Volusià, bisbe; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.; sant Jaume Hilari Barbal, rel. La Salle i mr.

19. ■ Divendres [1Sa 24,3-21 / Sl 56 / Mc 3,13-19].

Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (festa litúrgica a Catalunya). Sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gumersind, prev., i Servideu, monjo, mrs.; santes Pia i Germana, mrs.; beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, card. Beats Jaume de Sales, prev., i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prevs., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys, jesuïtes i mrs.

20. ■ Dissabte [2Sa 1,1-4.11-12.19.23-27 / Sl 79 / Mc 3,20-21].

Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; Sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de ciutat de Mallorca.

21. ■ † Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.)

[Jo 3,1-5.10 / Sl 24 / 1Co 7,29-31 / Mc 1,14-20]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259). Santa Agnès (s. III-IV), vg. i mr. romana (al calendari romà); beata Josepa-Maria de Santa Agnès, vg. agustina, de Benigànim.

DIUMENGE II DE DURANT L'ANY

Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 3, 3b-10.19)

En aquell temps, Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu». Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «No t'he cridat pas. Ves-te'n a dormir». I el noi se'n anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir».

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat.

Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu». Llavors Elí compregué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Ves a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta». El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel». Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta».

Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la; / ho sabeu prou, Senyor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el cos no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al cos. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder.

¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors al seu cos, però el fornicador pecca contra el seu propi cos.

¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? ¿No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: gloriifiqueu-lo en el vostre cos.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps, Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu». Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «¿Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí, que vol dir "mestre", ¿on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu». Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies», que vol dir «l'Ungit». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, que vol dir Pedra.»

Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 3,3b-10.19)

En aquellos días, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió a donde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor.

El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: "Habla, Señor, que tu siervo escucha"». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

Salm responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder.

¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?» Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?» Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».

COMENTARI

Cercar Jesús i escoltar-lo

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

Per què uns homes del temps de Jesús, van marxar de casa seva per escoltar a Joan el Baptista?, què els va moure a anar-hi?, una intuïció?, pensar que el que anunciava era important?; van experimentar, una crida interior de Déu, que els empenyia.

Què van veure i sentir, que els fes reaccionar davant de les paraules del Baptista, que els deia: «Mireu l'anyell de Déu?»

Una veu, una força interior els impulsava a voler seguir Jesús, fins al punt que ell mateix «es girà i en veure que el seguien, els preguntà: Què voleu?». Aquells dos homes volen estar amb ell i escoltar-lo: «Mestre, on us allotgeu? Jesús els respon: veniu i ho veureu». Es van quedar amb ell tota la tarda, i fins a l'endemà. No en van tenir prou de quedar-se aquesta experiència per a ells, sinó que tot seguit comencen a explicar-ho als familiars i amics. Andreu ho diu al seu germà: «Hem trobat el Messies.»

Aquesta bonica experiència del trobament de Jesús amb els que van ser els seus primers deixebles, ens pot ajudar molt en la nostra vida personal de cercar el Senyor.

Avui, també, una història del llibre de Samuel, ens pot ajudar a entrar més profundament en la virtut d'escoltar. Samuel era encara un noi però estava, d'alguna manera, prop del Senyor, i amb bona disposició per escoltar; per això sent que el criden, però ha d'aprendre a distingir qui el crida. Ajudat per Elí (sacerdot del temple) comprèn que la crida és interior i personal, i respon com li han ensenyat: «Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta.»

En aquests moments de la nostra vida, també a nosaltres ens cal anar per aquest camí:

- Tenir un bon desig d'escoltar en el nostre interior, el món, la vida, les persones i Déu.
- Tenir algú que ens acompanyi vers el Senyor i ens ajudi a discernir la veritat de la mentida, el que és important i la fullaraca.
- Quedar-nos amb Ell, gaudint de la seva companyia.
- Omplir-nos de la seva Paraula i estimació.
- Dialogar-hi sovint i confiadament (oració, pregària), agraint tots els seus dons i demanant-li ajuda, misericòrdia, perdó i bona disposició per perdonar.
- Fer arribar als altres, el que hem vist i sentit.
- Ajudar els altres a fer un mateix procés d'acostament a Jesús i al seu missatge.

Cerquem Jesús, escoltem-lo i visquem la seva Bona Nova.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Diumenge 14 de gener. A les 12.30 h, Missa de presentació de Mn. Prakash Chukka com a administrador parroquial de Santa Perpètua de Mogoda. **A les 18 h,** Missa de commemoració del 50 aniversari de comunitats del Camí Neocatecumenal a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell.

Dijous 18 de gener. A les 19 h, reunió de la Comissió per al Sostèniment de l'Església al Bisbat. També, comença la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, que es clourà el dia 25 amb la pregària presidida pel bisbe Salvador a les 19 h a la Catedral.

Divendres 19 de gener. A les 11 h, Consell Episcopal amb arxiprestes al Bisbat.

Dissabte 20 de gener. A les 11 h, El Sr. Bisbe presideix la Processó i Missa de Sant Sebastià a la parròquia de Sant Salvador de Polinyà. **A les 18 h,** confirmacions a la parròquia de Sant Esteve de Granollers.

Diumenge 21 de gener. A les 10 h, El bisbe Salvador presideix la Missa en la festa de Sant Antoni a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui.

Del 21 al 27 de gener. VIII Setmana de la Bíblia amb el lema «Manteniu-vos fermes en la meua Paraula» (Jn 8,31).

Dissabte 3 de febrer. A les 9.30 h, Acte de presentació del Corrent Social Cristia a la Universitat Abat Oliba, Barcelona.

Notícies

Cap d'Any i Epifania a la Catedral. El dia 1 de gener, el bisbe Salvador va ce-

lebrar la solemnitat de Santa Maria, Mare de Déu, a la Catedral. Va pregar especialment per la pau amb motiu de la Jornada Mundial per la Pau i, en acabar, va impartir la Benedicció apostòlica als assistents. També, el dissabte 6 de gener, Mons. Cristau va residir la solemnitat d'Epifania a la Catedral, amb una bona participació d'infants amb llurs famílies.

Jornada Mundial per la Pau. El passat dia 1 de gener, la Delegació de Terrassa de Justícia i Pau organitzà, juntament amb la participació del Consell Interreligiós de Terrassa, una vetlla de pregària amb motiu de la Jornada Mundial per la Pau, presidida per Mn. Joan Lázaro, vicari judicial i consiliari de Justícia i Pau. Enguany, la jornada ha tingut de fil conductor la Intel·ligència Artificial i la recerca de la Pau.

In pace Christi

Sr. Giorgio Chevallard va morir el passat 1 de gener de 2024, delegat d'Ajuda a l'Església Necessitada i col·laborador en la Delegació de Família a través

del COF, entre altres serveis eclesials. L'enterrament va tenir lloc el dimecres, 3 de gener, a les 11.30 h, en el Monestir de Sant Cugat i va ser presidit pel bisbe Salvador.

Mn. Joaquim Lluís Corominas va morir el passat 3 de gener de 2024, a l'edat de 86 anys.

Va néixer a Terrassa el 24 de maig de 1937 i va ser ordenat sacerdot el 5 de juliol de 1970 a la parròquia de Sant Esteve, de Granollers, on després fou nomenat vicari. Més endavant, el 18 de desembre de 1996, va ser nomenat rector de la parròquia de Santa Maria, de Cubelles, únic càrrec que exercia des d'aleshores i fins a l'actualitat. Units en la pregària, encomanem-lo a la misericòrdia de Déu.

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

«Amarás a Dios... y a tu prójimo como a ti mismo»

Estas palabras son el lema escogido este año para la Semana de Oración por la Unidad de los Cristianos que, si Dios quiere, empezará el próximo jueves y finalizará el día 25 de enero con la Oración de Vísperas que tendremos en la Catedral junto con los representantes de otras iglesias y confesiones cristianas presentes en el territorio diocesano.

En esta ocasión, la preparación de los materiales para esta semana intensa de oración han sido pedidos por el Dicasterio para la Promoción de la Unidad de los Cristianos y la Comisión de Fe del Consejo Mundial de las Iglesias a un equipo ecuménico de Burkina Faso, con la colaboración de la comunidad *Chemin Neuf*. Estos textos se hacen eco de la situación política y social inestable de ese país, amenazado por la guerra y con la pérdida de cohesión social y de los valores comunes del pueblo.

Sobre el ecumenismo, el Sínodo de los Obispos ha reafirmado, una vez más, la importancia de este trabajo en la Iglesia Católica y en las demás iglesias y confesiones cristianas. A su vez, en las aportaciones hechas desde las diferentes diócesis, también se ha dejado constancia de que

es necesario fortalecer este trabajo, especialmente entre la gente más joven.

En las «Orientaciones pastorales de la diócesis» para estos próximos años he recordado que «debemos tener presente también en este trabajo el compromiso ecuménico. En este sentido, deberíamos procurar encontrar sinergias y posibilitar colaboraciones en muchos aspectos que compartimos, además de la fe en Jesucristo, aspectos como son el valor y la defensa de la vida y la dignidad de la persona humana y la lucha contra la secularización que nos afecta a todos».

En nuestra diócesis tenemos una larga tradición de trabajo ecuménico a través de diversas plataformas y grupos de reflexión en diversas ciudades y con iniciativas muy diversas como las acciones que lleva a cabo el grupo Cristianos por Terrassa, en el arciprestazgo de Terrassa, y también un programa de radio ecuménico en Rubí, o la recogida solidaria de alimentos en Sabadell, entre otras muchas iniciativas.

Fruto de esta buena relación existente entre responsables y miembros de las diversas entidades cristianas ha sido, por ejemplo, la invitación que nos hicieron desde la Iglesia Unida de Terra-

ssa para participar en un curso de liderazgo el pasado mes de noviembre, en el que tuve la oportunidad de participar en alguna sesión, junto con algunos sacerdotes y seminaristas. La experiencia resultó enriquecedora por el nivel de las aportaciones y conferencias y por el hecho de que se puso de manifiesto que, ante retos que nos son comunes, podemos trabajar juntos para afrontarlos y llegar de esta manera a ser expresión de aquella unidad tan deseada que el Señor pide en el contexto de la Santa Cena: «Que todos sean uno, como tú, Padre, estás en mí y yo en ti. Que ellos también estén en nosotros para que el mundo crea que tú me has enviado» (Jn 17,21).

Os invito a todos, pues, a tomarnos con la importancia que corresponde esta semana de oración. Tengamos presente esta intención en las diversas celebraciones de las parroquias, comunidades y asociaciones. Tengámoslo presente también en nuestra oración personal. Y pidamos a Dios que nos abra más los ojos para encontrar caminos de cooperación y colaboración en aquellos ámbitos en los que avanzar juntos puede ser una realidad y expresión del amor a Dios y a los demás.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

